

סל המחייה של סגן השדר

ב יום השבת נסעו רותי ועדי אמוראי לשפת-הים, פרשו שמי-כה, הציבו כיסא מתקפל והפקירו את גופם לשמש התל-אביבית.

אמא ואבא ידאגו לכל

צ ניעות וצימצום הם, כמובן, מושגים יחסיים. אחד מסימני הצימצום האמיתי הוא חישוב קפדני של כל אגורה.

סגן השדר עדי אמוראי ואשתו משתכרים שניהם, מברנסיים שלוש בנות מתבגרות, חיים, לדעתם, בצניעות ואפילו בצימצום ומודים שהחיים היו נוחים יותר אילו היה אפשר להתעלם מההוצאות הכספיות

רותי אמוראי אינה מנהלת דרישה קדקני עם הכסף הנוטש את ארנקיה לעיתים קרובות אף אינה זוכרת כמה הוציאה, ולמה. אולי משום-כך החיפוש אחר סעיפי הוצאה בני-כיווין הוא מפרך כלי-כך. 300 אלף שקלים נבלעים בקיבוץ תיהם של בני מישפחת אמוראי. במשך כל ימות השבוע רק רותי ונטע אוכלות בבית. בעיקר פירות וירקות ומוצרי חלב, ומעט מאוד בשר, כך רותי. נו, או איך אפשר לוותר גם על זה? היא שואלת בתמיהה. עדי אמוראי אוכל לרוב בירושלים, ולכך יש תקציב אש"ל של סגן-שדר, כך גם המכונת והדלק — על חשבון הממשלה. המשך החיפוש אחר אפשרות של קיצוץ מוביל לנטע, בת ה-16. היא נערה יפה, האוהבת לרקוד, לבלות ולהתלבש על-פי צרהאופנה. וכל זה עולה כסף. אני לא יכולה להתעלל בילדה, או להסתכסך איתה בגלל כמה אלפי שקלים. אם היא רוצה ללכת לשניים-שלושה סרטים בשבוע, בחר פש הגדול, אני נותנת לה כסף. יותר טוב שתצפה בסרט, מאשר תסתובב סתם ברחוב. מתי בפעם האחרונה אמרה לה: לא. בשביל זה אין לי כסף? רותי מהססת. אינה זוכרת. לבסוף: אם אני מסרבת לתת לה כסף, זה נובע מטעמים חינוכיים. שתבין שלא כל מה שהיא רוצה, היא גם יכולה לקבל. הרי ברור שלא הגענו למצב שחחרים לנו 5000 שקלים לביילוי של הילדה? חיסכון בסעיף-נטע הוא אפשרי. אך לא רצוי, וכינתיים גם לא נחוצ.

כיסא מתקפל, ואנחנו חיים ממש כמו שאר השכירים כמשק, היא אומרת. רותי ועדי אמוראי, שניהם בני 50, הם מה שנקרא מישפחת חברי-כנסת ממוצעת. את ררכם המשותפת התחילו בקיבוץ מישגביעם. ב-1967 נטשו את הקיבוץ ועברו לירושלים. עדי למד באוניברסיטה. רותי, מורה למלאכת-יד, לימדה בבית-ספר. כשגולדה בתם הבכורה, הרס, התחיל עדי לעבוד במישרד-הפנים. ב-1963 עברו לתל-אביב. עדי התחיל לעבוד כמנהל שירותי-השיווק של פזאים וכיועץ-מס. אז נולדה בתם השנייה, איילת. לפני 16 שנים נבחר עדי אמוראי כחבר-כנסת. באותה תקופה נולדה בתם השלישית, נטע, והם עברו להתגורר בגבעתיים. ברחוב הכנסת, ברירה של שלושה וחצי חדרים, בבית שש דירות. היום הם מתגוררים באותה הדירה, עם חור-אורחים רחבי-ידיים, גרוש בת-מונות קיר, פסנתר, ספרים ותקליטים. במשך השנים גדלו בנותיהם, כדרך הטבע. הרס (27), הבת הבכורה, היא מרפאה-בעיסוק. לפני שבוע נישאה. איילת (21) השתחררה מהצבא לפני חצי שנה. כעת היא מתארת בלונדון אצל ידידת-מישפחה. בשנת-הלימודים הקרובה תתחיל ללמוד תפאורת-תיאטרון אטרון באוניברסיטת תל-אביב. נטע, בת ה-16, היא תלמידת תיכון בבית-הספר תלמה ילוי. רותי אמוראי מרכוז את חוגי ה-קשישים במתנ"ס בגבעתיים, במישרה מלאה. את משכורתה היא מקבלת מעיריית גבעתיים: 450 אלף שקל לחודש. משכורתו של עדי אמוראי, סגן שר-האוצר: 820 אלף שקל לחודש. אין ברירה, כולם יהיו חייבים לקצץ, אומר עדי בקול חמור, ומת-כוון מן הסתם, גם למישפחת אמוראי ול-1,270,000 שקליה החודשיים. גם אילו רציתי לצמצם, אין לי כבר איך, אומרת רותי. אני מבשלת ואיפה בעצמי את חר-המדרגות אנח

הכנסות

משכורתו של	820,000	שקל
צבי אמוראי		
משכורתו של	450,000	שקל
רותי אמוראי		
סה"כ:	1,270,000	שקל
<hr/>		
<h2>הוצאות</h2>		
אולם	300,000	שקל
החזקת אביה של	220,000	"
רותי בבית אבא		
נטע	120,000	"
הצד	100,000	"
אכאנית	100,000	"
אי"ע	80,000	"
איתנות	80,000	"
ביע"ג	70,000	"
חשקאות:	50,000	"
איש, חשמה		
תלכנית חסכאן	40,000	"
ספרים, תקליטים	20,000	"
ארנונה	20,000	"
סה"כ:	1,200,000	שקל